

Sygn. akt II K 318/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Jachniewicz

Protokolant: Barbara Budzińska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. Z. L.

po rozpoznaniu w dniach 02.02.2017r., 27.04.2017r., 22.08.2017r., 14.11.2017r., 23.01.2018r. na rozprawie sprawy:

P. D., syna B. i B. z domu D., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 sierpnia 2007r. w G., działając na podstawie zawartej umowy z (...) S.A. jako pośrednik finansowy zawarł z pokrzywdzonym umowę ubezpieczeniową na produkt S. (...), a następnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając z góry powziętym zamiarem, nie będąc do tego uprawnionym pobrał od pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 1000 zł wprowadzając go w błąd, co do zamiaru przekazania w/w środków na wpłatę w poczet zawartej umowy, czym doprowadził M. L. (1) do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 1000 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

1. Oskarżonego P. D. niewinnia od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa;
2. Na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 318/16

UZASADNIENIE

P. D. został oskarżony o to, że w dniu 18.08.2007r. w G., działając na podstawie zawartej umowy z (...) S.A. jako pośrednik finansowy zawarł z pokrzywdzonym umowę ubezpieczeniową na produkt S. (...), a następnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając z góry powziętym zamiarem, nie będąc do tego uprawnionym pobrał od pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 1000 zł, wprowadzając go w błąd, co do zamiaru przekazania w/w środków na wpłatę w poczet zawartej umowy, czym doprowadził M. L. (1) do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 1000 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. D. w 2007 roku zawarł z (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) umowę cywilno-prawną na czas nieokreślony. Jego obowiązki polegały w szczególności na pozyskiwaniu i obsłudze klientów zainteresowanych usługami pośrednictwa między innymi dla spółki (...) S.A. (obecnie V. L. Tu na (...) S.A) z siedziba w W.. Jego bezpośrednie działanie polegało na poszukiwaniu klientów chcących zawrzeć umowę ubezpieczenia, kontakcie z klientami, wypełnianiu wniosków o zawarcie umowy, przekazywaniu dokumentów między klientem a firmą. Z klientami P. D. spotykał się w ich domach, czy mieszkaniach.

W dniu 18 sierpnia 2007 roku P. D. spotkał się z M. L. (2) i jego żoną B. L.. M. L. (1) zainteresowany był zawarciem umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym Funduszem Kapitałowym. P. D. w dniu spotkania pobrał od M. L. (1) kwotę 1000 złotych tytułem pierwszej wpłaty na program S. (...), na okoliczność czego wystawił pokwitowanie.

Następnego dnia M. L. (1) skontaktował się z P. D., wskazując, że rozmyślił się co do wysokości miesięcznej składki, którą chciałby płacić, wskazując, że chce płacić składkę w kwocie 600 zł. W związku z czym P. D. udał się do M. L. (1) i zwrócił mu kwotę 400 złotych. W dniu 20 sierpnia 2007r. M. L. (1) złożył wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia o nazwie M. (...). Kolejnego dnia - 20 sierpnia 2007r. P. D. wpłacił za M. L. (1) w banku (...) na konto (...) S.A. kwotę 600 złotych, wpisując jako zleceniodawcę dane M. L. (1) (imię i nazwisko, adres, serię i numer dowodu osobistego) a jako tytuł „pierwsza wpłata (...)”. Wpłata została dokonana z rachunku bankowego o numerze (...). Na podstawie wniosku M. L. (1) zawarł umowę ubezpieczenia na życie z Ubezpieczeniowym Funduszem Kapitałowym. Została dla niego wystawiona polisa nr (...). Jako początek okresu ubezpieczenia wskazano w polisie dzień 27.08.2007r. Według rejestru płatności jako datę wymagalności pierwszej składki wskazano datę 27.08.2007 r.. Składka ta została zarejestrowana na koncie M. L. (1) w dniu 21.08.2007r. Zgodnie z zapisami Ogólnych Warunków Umów do zawarcia umowy ubezpieczenia wymagana była zapłata pierwszej składki.

Dowód: wyjaśnienia P. D. –k. 126-130 załącznika nr 1 do a/o, k. 19,22, 48; częściowo zeznania M. L. (1) –k. 15-16 protokołów przesłuchań, k. 20-21, zeznania B. L. –k. 114 protokołów przesłuchań, k. 21-22, zeznania B. B. (3), zawiadomienie o przestępstwie z załącznikami –k. 2-13 załącznika nr 1 do a/o, pismo z (...) SA –k. 26 załącznika nr 1 do a/o; protokół zatrzymania rzeczy –k. 60-62 załącznika nr 1 do a/o, protokół oględzin – k. 63 załącznika nr 1 do a/o, opinia grafologiczna –k. 78-80, oświadczenie –k. 64 załącznika nr 1 do a/o; dokumenty złożone przez pokrzywdzonego –k. 34-43, informacja z KIR –kl. 51, informacja z (...)k. 67, informacje z V. L. –k. 74-91

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie ustalono w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego. Istotne znaczenie miały zarówno wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków, jak i uzyskane dokumenty związane z zawarciem polisy przez pokrzywdzonego.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom M. L. (1). Z pewnością na wiarę zasługiwała ta część zeznań pokrzywdzonego, w którym opisał on kontakt z P. D. oraz fakt przekazania mu tytułem pierwszej raty kwoty 1000 złotych. Powyższa okoliczność została potwierdzona przez oskarżonego, znajduje także odzwierciedlenie w treści oświadczenia pisemnego złożonego przez P. D. jak i w opinii z zakresu badania pisma ręcznego. Sąd nie dał natomiast wiary świadkowi co do tego, że pobrana przez P. D. kwota 1000 złotych została przez oskarżonego przywłaszczona i nie została nigdy wpłacona na konto ubezpieczyciela. Powyższe oświadczenie pokrzywdzonego sprzeczne jest nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego, ale także ze zgromadzonymi w aktach sprawy, na etapie postępowania sądowego, dokumentami. Wynika z nich bowiem, że w dniu 20 sierpnia 2007r., wbrew twierdzeniom M. L. (1) na tego konto w firmie (...) wpłacona została kwota 600 złotych (jeszcze przed zawarciem umowy polisy), a więc tak jak stwierdził to oskarżony. Wbrew także twierdzeniom pokrzywdzonego, pierwsza rata nie była wpłacona przez niego po podpisaniu umowy, co innego wynika bowiem z ogólnych warunków ubezpieczeń, daty zawarcia umowy i daty wpływu na konto ubezpieczyciela pierwszej składki. Nadto – wbrew temu, co stwierdził pokrzywdzony – pierwsza składka nie wpłynęła na konto ubezpieczyciela z jego konta internetowego w banku, o czym świadczy wyciąg z jego rachunku i porównanie samych numerów rachunków. W kontekście tych ustaleń za bardziej wiarygodne należało uznać także twierdzenie oskarżonego co do tego, że oddał M. L. (2) kwotę 400 zł, niż oświadczenie samego pokrzywdzonego, że takiej kwoty nie odzyskał.

Z podobnych względów jedynie częściowo (w takim samym zakresie) Sąd dał wiarę zeznaniom B. L., która zeznawała analogicznie jak M. L. (1). Zeznania tego świadka opierały się zresztą w części o wiadomości ze słyszenia. Odnosząc się do treści zeznań obu w.w świadków wskazać dodatkowo należy, że w ocenie sądu, świadkowie nieświadomie podawali nieprawdę, przez niezrozumienie błędnie interpretując bilans dotyczący płaconych składek. Ich zeznania mogły także wynikać z niepamięci.

Wobec wyżej przytoczonych dowodów Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań matki oskarżonego – B. B. (4), która wskazała, że syn pożyczal od niej samochód, by jechać oddać jednemu klientowi pieniądze. Za wiarygodne sąd uznał także wyjaśnienia samego oskarżonego, nie było bowiem w sprawie dowodów, które w sposób wiarygodny zaprzeczyłyby jego linii obrony, o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia. Oskarżony wyjaśnił, że kwotę 600 złotych wpłacił w pobliskim banku (nie pamiętał jego danych) za M. L. (1), podając jego dane, takie bowiem

Za prawidłowo sporządzoną Sąd uznał opinię biegłego z zakresu badania pisma ręcznego. Została ona wykonana przez doświadczonego biegłego. Wnioski wypływające z opinii są jasne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Brak było podstaw do kwestionowania pozostałych dowodów przedstawionych przez strony, w postaci dokumentów związanych z polisą, informacji z banków, danych o karalności, protokołów zatrzymania, oględzin. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony.

Mając na uwadze zgromadzony stan faktyczny Sąd uznał, że oskarżyciel nie przedstawił dowodów na winę oskarżonego w sposób pozwalający na przypisanie oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., a postępowanie przeprowadzone przed sądem dostarczyło dowodów na brak sprawstwa po stronie oskarżonego.

Jak już wyżej wskazano, z dokumentów uzyskanych od firmy (...) wynika, że pierwsza składka ubezpieczenia nie wpłynęła z konta pokrzywdzonego, a z konta w D. Banku. Dowód wpłaty (k. 78) został wypisany charakterem pisma odpowiadającym charakterowi pisma oskarżonego P. D. (vide oświadczenie na k. 64 załącznika nr 1 do a/o). Nadto przelew ten został dokonany nie po podpisaniu umowy – jak twierdził pokrzywdzony, ale przed wystawieniem polisy (tak jak twierdził oskarżony), co potwierdza także treści Ogólnych Warunków Umowy.

Wskazać trzeba, że akt oskarżenia opierał się częściowo na oświadczeniu firmy (...) S.A., według którego spółka nie posiadała jakiegokolwiek informacji na temat pobrania przez P. D. kwoty 1000 zł. Nadto według treści tej informacji P. D., zgodnie z treścią umowy nie był uprawniony do przyjmowania jakichkolwiek świadczeń od klientów. Oskarżony z kolei twierdził, że w spółce (...) namawiano agentów by pobierali od klientów pieniądze na poczet 1 wpłaty, by klienci nie wycofywali się po złożeniu wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia. W świetle zgromadzonych dowodów w sprawie oraz z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego wydaje się to być bardzo prawdopodobne. Fakt, iż oskarżony nie był formalnie uprawniony do pobierania pieniędzy od klientów nie przesądza o braku takiej praktyki w firmie, której zarobek zależał od ilości zawartych umów i zdobytych klientów.

Jak wyżej już wskazano, wobec braku wiarygodności zeznań pokrzywdzonego i jego małżonki Sąd nie dał także wiary wymienionym co do tego, że oskarżony P. D. nie zwrócił M. L. (2) kwoty 400 zł. Wątpliwości w tym zakresie Sąd rozstrzygnął na korzyść oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd uniewinnił oskarżonego od zarzucanego mu przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. w związku z ustaleniem, że czynu tego nie popełnił.